

Affects generated during the teaching and learning process of cooperative learning method

İşbirlikli öğrenme yönteminin öğrenme ve öğretme sürecinde oluşturduğu duygular

İlker Köstereliolu¹

Abstract

Current study identified student views regarding the affects created by the use of cooperative learning methods in teaching-learning process. The study was conducted with 137 students from various departments in Amasya University Faculty of Education during the implementation of Introduction to Educational Sciences program. Student views were collected in written format after the implementation of cooperative learning method. Qualitative data were analyzed with the help of descriptive and content analyses. Examination of the data obtained from the study showed that using cooperative learning methods in the learning process generated affects of joy in students (58.4%). It was also identified that affects such as excitement, self confidence, relaxation, peace and joy were experienced by students. Views of 85.7% of students were highly centered on enjoying the class sub theme.

Keywords: Cooperative Learning, Affect, Introduction to Educational Sciences, Teacher Training

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Özet

Bu araştırmada öğrenme öğretme sürecinde işbirlikli öğrenme yönteminin kullanılmasının oluşturduğu duygulara yönelik öğrencilerin görüşleri belirlenmiştir. Araştırma Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde çeşitli branşlarda öğrenim gören 137 öğrenciyle Eğitim Bilimine Giriş Dersi programının uygulanması sürecinde yürütülmüştür. Araştırmada işbirlikli öğrenme yönteminin uygulanması sonrasında öğrencilerin görüşleri yazılı olarak elde edilmiştir. Nitel veriler betimsel ve içerik analizine tabi tutularak analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen veriler incelendiğinde işbirlikli öğrenme yönteminin öğrenme sürecinde kullanılmasının öğrencilerde (%58,4) mutluluk duygusu oluşturduğu saptanmıştır. Ayrıca öğrencilerde; heyecan, özgüven, rahatlamak, huzur ve sevinç gibi duyguların oluştuğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin %85,7'sinin görüşleri dersten zevk alma alt temasında yüksek düzeyde yığılma göstermiştir.

Anahtar kelimeler: İşbirlikli öğrenme, duygu, eğitim bilimine giriş dersi, öğretmen eğitimi

¹ Yrd. Doç. Dr., Amasya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Bölümü, ikostereli@hotmail.com

1. GİRİŞ

Bilim ve teknoloji alanındaki gelişmelerin etkisiyle bilgi üretimindeki hızlı artış, bilginin sürekli olarak çoğalması ve yenilenmesini sağlayarak içinde bulunduğumuz çağın bilgi çağı olarak adlandırılmasına katkı sağlamıştır. Bilgi çağında, bilgi artık herkes için ortak payda olup oldukça hızlı bir şekilde üretilmekte, dünyanın her köşesinden anında paylaşılmakta, tartışılmakta, geliştirilmekte ve değişmektedir. Artık "değişmez doğru bilgi" yoktur; anlayışına paralel olarak bugünün en geçerli bilgisi bu değişim ve yenilenme sürecinde hızla geçerliliğini yitirmektedir (Gürşimşek,1998).

Bu hızlı değişim paralelinde bireylerin yaşadıkları çağa uyum sağlayabilmeleri için kendini geliştiren, yenileyen, problem çözebilen, eleştirel düşünebilen, sorgulayan, yaratıcı ve araştırmacı bireyler olmaları beklenmektedir. Bireylerin sözü edilen becerilere sahip olabilmeleri beklentisini karşılamak için ülkemizde eğitim programları 2004 yılında yeniden geliştirilmiştir. Bu düzenleme kullanılan ders materyallerinden derste uygulanan yöntem ve teknikler olmak üzere pek çok değişikliği beraberinde getirmiştir. Çubukçu (2011)'ya göre toplumların okullardan beklentisi, öğrencileri çağdaş yaşamın koşullarına uyum sağlayabilecek ve onları doyuma ulaştırabilecek düzeyde bir eğitim sağlamasıdır. Bu bağlamda beklenti; yaşadığımız çağda bilgiyi öğretmenden alan öğrenci yerini, bilgiye ulaşan, istediği bilgiyi karmaşık bilgi ağı içerisinde seçip alabilen ve bu bilgiler ışığında karşılaştığı problemleri elde ettiği bilgileri kullanarak çözebilen öğrenci modeline bırakmıştır.

Çağdaş eğitim anlayışı olarak da ifadelendirilen bu anlayış öğrenciyi merkeze alan, öğretmenin öğrenciye nasıl öğreneceğini öğreten rehber konumunda olduğu bir eğitim anlayışını öne sürmektedir. Boddy, Watson ve Aubusson (2003)'a göre öğrenci merkezli eğitim bilginin bireye doğrudan kazandırılmayacağı düşüncesine dayanmaktadır. Son yıllarda yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının popülaritesinin artmasında öğrenci merkezli öğrenmeyi savunması, öğrenci motivasyonuna olumlu etkisi, düşünme becerilerine sağladığı katkıların ve etkili bir öğrenme ortamını teşvik etmesinin etkili olduğu söylenebilir. Yapılandırmacı sınıf ortamında öğretim süreci, etkin öğrenmeyi destekleyen, bilişsel üst düzey becerilerin kullanılmasına olanak veren işbirlikli çalışmaya ve paylaşımına, tartışmaya yer veren etkinliklerle yürütülmektedir (Çubukçu, 2011).

Yapılandırmacı yaklaşımın öne sürdüğü yöntemlerden birisi de işbirlikli öğrenme yöntemidir. İşbirlikli öğrenme, öğrencilerin küçük gruplar halinde çalıştıkları ve birbirlerinin öğrenmesine katkı sağladıkları öğrenme sürecidir (Açıkgöz, 2011). İşbirlikli öğrenme, aktif öğrenme yöntemlerinin temelindeki konuşma, dinleme, yazma ve yansımının kullanıldığı, bilişsel ve duyuşsal öğrenme

ürünleri üzerinde olumlu etkilerinin kanıtlandığı bir yöntemdir. Diğer taraftan işbirliği becerilerinin ön plana çıktığı, sosyal etkileşime dayanan, öğrencilerin ihtiyaçlarına cevap verebilen, zihinsel yeteneklerini kullanmasını sağlayan, kendi öğrenmesi ile ilgili kararlar almasına olanak veren bir öğretim yöntemi olarak açıklanmaktadır (Açıkgöz, 1992; Meyers ve Jones,1993).

İşbirlikli öğrenmeyi diğer küçük grup çalışmalarından ayıran en önemli özellik grup çalışmasını grup üyelerinin işbirliği yapmalarını sağlayacak biçimde yapılandırmasıdır. Çocukların öğrenmeleri önemli olduğu kadar diğerleriyle çalışarak öğrenmeleri de önemlidir. İşbirlikli öğrenme gruplarında öğrenenler, arkadaşlarına nasıl yardım edeceklerini ve onlardan nasıl yardım alacaklarını öğrenirler. İşbirlikli öğrenme durumunda amaca ulaşmalar karşılıklı olarak ilişkilidir; bir öğrenci amacına ulaştığında onunla bağlantılı tüm öğrencilerin de ortaklaşa amaçlarına ulaşmaları beklenmektedir (Açıkgöz, 2003; Holm ve Arkadaşları,1987).

İşbirlikli öğrenmenin önemli bir yönü geleneksel eğitimde beklenildiği üzere akademik kazanımlar değildir. Geleneksel eğitimde ihmal edilen öğrenme isteği, okuma alışkanlığı, başkalarıyla birlikte çalışma, öz-saygı, liderlik, paylaşma, işbirliği yapmak birçok kazanıma işbirlikli öğrenmeyle ulaşılabilmektedir (Açıkgöz, 2003).

İşbirliğine dayalı öğrenmenin etkili öğrenmeye katkı sunan yönü, öğrencilerin motivasyonlarını arttırıyor olmasıdır. Öğrenenlerin motivasyonlarının artması öğrenme grupları aracılığı ile birbirlerini daha iyi tanımalarına, kendilerini yalnız hissetmeleri engellenerek öğrenmeye yönelik olumlu hisler geliştirmelerine imkân vermektedir. Öğrencilerin öz güvenlerinin artmasına, sosyal becerilerinin gelişmesine, öğrencilerin yapılan tartışmalar sonrasında bireysel farklılıklarını fark etmelerine katkı sağlar. Bu yöntem ile birlikte okul ve öğretmenin de önemi artarken, öğrencilerin okula karşı olumlu tutumlar geliştirerek okula devamlarına katkı verir (Özer, 2005). İşbirlikli öğrenme öğrencide duyuşsal alanda pozitif duygular oluşmasını sağlamaktadır. Picard vd., (2004)'ne göre bireyin içinde bulunacağı pozitif bir modun bireye sağlayacağı tek fayda onun kendisini iyi hissetmesiyle sınırlı kalmayıp bu durumun aynı zamanda bireye farklı düşünebilme becerisi, problem çözmede yaratıcılık-esneklik ve etkili karar verme gibi bilişsel anlamda da pek çok önemli katkı sağlayacağı yönündedir.

Literatürde işbirlikli öğrenmenin başarı ve tutuma etkisini konu edinen birçok araştırmanın yer aldığı görülmektedir. Yürütülen bu araştırmalar (Battis, Solomon ve Delucchi, 1993; Lazarowitz ve Huppert, 1993; Cinelli ve vd., 1994; Yavru ve Gürdal, 1998; Özkal, 2000; Altıparmak, 2001; Artut

ve Tarım, 2002; Balfakih, 2003; Ghaith ve Bouzeineddine, 2003; Doymuş, Şimşek ve Bayrakçeken, 2004; Hofstein ve Lunetta, 2004; Bilgin ve Geban, 2004; Bilgin ve Karaduman, 2005; Gümüş ve Buluç, 2007; Özçelik, 2007; Gök, Doğan, Doymuş ve Karaçöp, 2009; Köseoğlu, 2010; Güngör ve Özkan, 2011; Çopur ve Moğol, 2012) incelendiğinde bu yöntemin hem bilişsel hem duyuşsal anlamda öğrencilere katkı sağladığı ortaya konulmuştur.

Bireylerin kendilerini sadece bilişsel açıdan donanımlı hale getirmeleri yeterli görülmemektedir (Özden, 2002). Bu durumun bireylerin sadece bilginin yükü altında ezilmelerine neden olacağı düşünülmektedir. Böylesi bir durumda bireylerin hem bilişsel hem de duyuşsal açıdan tatmin edilmesi ve donanımlı hale getirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle birbirinden ayrı düşünülemez ve geleceğin belirleyicisi konumundaki eğitim ve öğretimin duyuşsal boyutuna ilişkin çabanın artırılmasının gerekli olduğu söylenebilir. Özellikle bilişsel hedeflere yönelmiş eğitim öğretim faaliyetleri, duyuşsal boyuta daha fazla önem verilmesiyle daha işlevsel hale getirebilir.

Bireyin duyuşsal gelişimini etkileyen en önemli faktörlerden biri de sahip olduğu duygularıdır. Bireyin karşı karşıya kaldığı tehlike, rahatsızlık, fırsatlar, zevk, barış gibi durumlar bireyi uyaran önemli yol göstericilerdir. Bireyler yapılacak her hareketten önce hafızalarındaki fiziksel ve duygusal deneyimlerini gözden geçirirler. Bir eylemin ya da durumun kendileri için anlamını değerlendirirler. Duygular bu noktada devreye girerek deneyimleri sınıflandırır ve organize eder (Ellison, 2000:46). Literatür incelendiğinde genellikle işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencinin başarısı ve bu yöntemin kullanıldığı derse yönelik tutuma etkisinin ortaya koyulduğu gözlenmektedir. Yürütülen araştırmada ise işbirlikli öğrenme yönteminin kullanıldığı öğrenme - öğretme sürecinde öğrencilerde oluşan duyguların doğrudan saptanması ve bu duygulara neden olan durumun belirlenmesi amaçlandığından belirtilen araştırmalardan farklılaşmaktadır.

1.1. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın amacı işbirlikli öğrenme yönteminin öğrenme-öğretme ortamında kullanılmasının öğrencilerde oluşturduğu duyguları ortaya koymaktır. Bu genel amaca bağlı olarak araştırmada;

- 1) Öğrenme-öğretme sürecinde işbirlikli öğrenme yönteminin kullanılması öğrencilerde hangi duyguları oluşturmaktadır?
- 2) Öğrenciler kendilerinde oluşan duygulara neden olan durum veya durumları nasıl ifade etmektedirler? sorularına yanıt aranmıştır.

1.2. Araştırmanın Önemi

Öğrenme-öğretme süreci açık bir sistemin ögesi açısından ele alındığında öğrenmenin gerçekleştiği alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu süreçte öğretmenin kullandığı yöntemler öğrencide oluşması

beklenen davranış değişikliğini doğrudan etkilemektedir. Dolayısıyla öğrenciler için uygun yöntemlerin kullanılmasının eğitimden beklenen başarıyı doğrudan etkileyeceği söylenebilir. Literatürde işbirlikli öğrenme yöntemi ile ilgili yapılan araştırmaların öğrencilerin başarıları, derse ilişkin tutumları ve öğrenilenlerin kalıcılıklarını ne derecede etkilediğinin belirlenmesi konularında deneysel çalışmaların yoğunlaştığı gözlenmektedir (Özkal, 2000; Ateş, 2004; Bilgin ve Geban, 2004; Gürbüz, Çakmak ve Derman, 2004; Doymuş, Şimşek ve Bayrakçeken, 2004; Bozdoğan, Taşdemir ve Demirbaş, 2006; Çolak, 2006; Arslan, Dogan-Bora ve Keskin-Samancı, 2006; Hevedanlı ve Akbayın, 2006; Sevgi Özden, 2006; Gümüş ve Buluç, 2007; Avşar ve Alkış, 2007; Demiral, 2007; Ayna, Aktas ve Koray, 2008; Azar, 2008; Gümüş ve Buluç, 2007; Koçak, 2008; Köseoğlu, 2010; Çopur ve Moğol, 2012; Hsiung, 2012; Çakır, Balliel ve Sarıkaya, 2013). Ayrıca yukarıda sıralanan araştırmalar çoğunlukla nicel veriler elde edilerek yürütülmüştür. Bu araştırma işbirlikli öğrenme yönteminin uygulandığı sınıflarda öğrenme-öğretme sürecinde öğrencilerde oluşan duyguları nitel verilerle ortaya koyulması açısından farklılık göstermektedir. Ayrıca tutum değişkeninin ele alındığı araştırma sonuçlarında öğrencilerin tutumlarının değişip değişmediği sorusuna yanıt aranmıştır. Bu araştırmada doğrudan doğruya işbirlikli öğrenme yönteminin kullanılmasının oluşturduğu duygular ve bu duygulara neden olan durum belirlenmiştir. Bu açıdan da gerçekleştirilen araştırma literatürdeki araştırmalardan ayrılmaktadır. Bu bağlamda araştırmada elde edilen verilerin daha önce yürütülen araştırmalarda işbirlikli öğrenme yönteminin derse yönelik öğrencinin tutumlarının değişiminde pozitif yönde olduğu izlenen etkiyi anlamlandırmaya ilişkin özgün veriler sağlaması beklenmektedir.

Araştırmadan elde edilecek sonuçlar öğretmen yetiştirme programlarında öğrencilerin duyuşsal özelliklerinin sürece dahil edilmesi ve bu yöndeki etkilerinin uygulamalı olarak gösterilmesine örnek teşkil edecektir. Ayrıca öğretmen adaylarının yetiştirilme sürecinde adayların dikkatlerinin duyuşsal alan üzerinde toplanmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırma Modeli

İşbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerde oluşturduğu duygular ve bu duygulara neden olan durumun belirlenmesinin amaçlandığı araştırma, betimsel bir araştırma olup nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması yöntemi ile hazırlanmıştır. Durum çalışmasında birey, kurum, grup ve ortam çalışılacak durumlara örnek oluşturarak belirli bir duruma ilişkin sonuçların ortaya koyulması hedeflenir (Yıldırım ve Şimşek; 2008).

2.2. Çalışma Grubu

Araştırma 2012–2013 öğretim yılında Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde fen bilgisi, bilgisayar ve öğretim teknolojileri öğretmenliği, sosyal bilgiler ve Türkçe öğretmenlikleri bölümlerinde öğrenim gören öğrenciler ile yürütülmüştür. Araştırma uygulama sonrasında verilerin toplandığı ders saatinde derse devam eden ve çalışmaya katılmaya istekli olan 137 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın belirtilen bölümlerinde yürütülmesinin nedeni araştırmacının aktif olarak Eğitim Bilimine Giriş dersini bu sınıflarda yürütmesidir.

Çizelge 1.

Çalışma grubunda yer alan öğrencilere ilişkin betimsel veriler

Cinsiyet	f	%	Bölüm	(n)	%
Erkek	54	40	Fen Bilgisi Öğretmenliği	42	31
Kız	83	60	Türkçe Öğretmenliği	32	23
			BÖTE Öğretmenliği	33	24
			Sosyal Bilgiler Öğretmenliği	30	22
Toplam	137	100	Toplam	137	100

Araştırmaya katılan öğrenciler cinsiyet değişkeni açısından incelendiğinde %40'ının erkek ve %60'ının kız olduğu görülmektedir. Öğrencilerin %31'i Fen Bilgisi Öğretmenliği, %23'ünün Türkçe Öğretmenliği, %24'ünün Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği (BÖTE) ve %22'sinin Sosyal Bilgiler Öğretmenliği bölümünde öğrenim görmektedirler.

2.3. Uygulama Süreci

Araştırmacı eğitim fakültelerinde birinci sınıfın ilk döneminde öğretim programında yer alan Eğitim Bilimine Giriş dersinde 5 haftalık süre içerisinde anlatım, soru cevap ve tartışma yöntemlerini kullanarak dersi yürütmüştür. 5 haftayı izleyen sürecin ardından 2 haftalık süreç içinde işbirlikli öğrenme yöntemini kullanmıştır. İşbirlikli öğrenme yöntemine dayalı etkinliklere geçmeden önce bu yöntem hakkında ve işbirlikli öğrenme yöntemi içerisinde kullanılan ayrıl-birleş tekniği teorik olarak öğrencilere tanıtılmıştır. Ardından işbirliğine dayalı çalışma grupları oluşturulmuştur. İşbirliğine dayalı çalışma grupları oluşturulurken kız erkek dağılımı da dikkate alınarak rastlantısal olarak seçim yapılmış ve 5'li heterojen gruplar oluşturulmuştur. Eğitim Bilimine Giriş dersinde “eğitimin felsefi temelleri ve eğitimin işlevleri” modüllerinde ayrıl-birleş tekniği kullanılarak yöntem uygulanmıştır. Uygulama sonrasında nitel veriler toplanarak analiz edilmiştir.

2.4. Veri Toplama Yöntemi ve Aracı

Araştırma verileri araştırmacının ayrıl birleş tekniği kullanılarak yürüttüğü ders sonrasında; öğrencilerin işbirlikli öğrenme yöntemi uygulamasının ardından öğrencilere 2 haftalık öğrenme

sürecinin sonrasında kendilerinde hangi duyguların oluştuğunu ifade etmeleri ve öğrencilerden kendilerinde oluşan duygulara neden olan durumu birkaç cümle ile yazılı olarak ifade etmeleri istenmiştir.

Nitel araştırmada amaç sosyal gerçekliği bireyin perspektifinden anlamak ve kavramaktır. Bundan dolayı veriler genellikle öznel ve elde edilen bilginin geçerliliği, araştırmacının algı, kavrama ve yorum becerisine dayanmaktadır (Gall, Borg ve Gall,1996). Bu bağlamda araştırmada genellenebilir bilgi yerine, araştırmanın örnekleme özgü derinlemesine bilgiler elde edilmiştir.

2.5. Geçerlik ve Güvenirlik

Nitel araştırmada geçerlik araştırmacının araştırdığı olguyu olduğu biçimiyle ve olabildiğince yansız gözlemesini ifade etmektedir (Kirk ve Miller, 1986). Toplanan verilerin ayrıntılı biçimde rapor edilmesi ve araştırmacının bulgulara ulaşmasını ayrıntılı açıklaması nitel araştırma için geçerliliğin en önemli ölçütleri arasında gösterilmektedir (Yıldırım, 2010). Güvenirlik araştırma sonuçlarının tekrar edilebilirliği ile ilgili olmakla beraber araştırma sonuçlarının benzer ortamlarda elde edilebilirliği ve farklı araştırmacıların aynı verilerle aynı sonuçlara ulaşp ulaşamayacağı ile ilgilidir (LeCompte ve Goetz, 1982). Bu doğrultuda araştırmanın geçerliğini ve güvenirligini artırmak için alınan önlemler aşağıda sunulmuştur.

2.5.1. Geçerlik

Araştırmacı geçerlik sağlamada araştırma kapsamında toplanan verilerin araştırmaya yansıtılan bölümleri öğrenci kodları dikkate alınarak öğretim üyesi (1) ve yüksek lisans öğrencisi (1) olmak üzere 2 kişiye incelettirilerek araştırmaya yansıtılan öğrencilerin görüşlerinin karşılaştırılmasına olanak verilmiştir. Araştırmacı bulguları düzenlerken ve sunarken tümevarımcı bir analizle temaları oluşturmuştur. Elde edilen veriler öncelikle yüzde ve frekansları belirlenerek betimsel analiz edilmiş ardından görüşleri yansıtacak biçimde oluşan kod, alt tema ve temalar başlıklarında doğrudan alıntılarla sunulmuştur. Yapılan içerik analizinde temalar, ilgili görüşleri kapsayacak biçimde geniş ve ilgisiz görüşleri dışarıda bırakacak kadar dar kapsamda belirlenmeye çalışılmıştır. Ayrıca araştırma yöntemi, araştırmacının uygulama sürecindeki rolü, katılımcıların özellikleri, verilerin toplanması ve analiz edilmesi olabildiğince ayrıntılı olarak tanımlanmıştır.

2.5.2. Güvenirlik

Öğrencilerle uygulama sonrasında öğrenci görüşlerine dayalı elde edilen ham veriler yorum katılmadan word dosyasına aktarılmıştır. Araştırmacı tarafından veriler öncelikle öğrencilerin duygularını yansıtan ifadeler altında kodlama yaparak frekans dağılımları oluşturulmuştur. Veriler bu anlayışta araştırmacıdan bağımsız bir araştırmacı tarafından analiz edilerek araştırmacılar arasında %98 düzeyinde uyum olduğu görülmüştür. Araştırmada oluşan tema ve alt temalar program

geliştirme ve öğretimi alanında uzman bir öğretim üyesi ile birlikte belirlenmiştir. Araştırmacı özellikle veri toplama ve analizinde izlenen süreci olabildiğince ayrıntılı olarak açıklamaya çalışmıştır. Araştırmada verilerin toplanması aşamasında katılımcıların fikirlerini açıkça ortaya koymaları açısından motive edilmiş ve tamamen gönüllülük esasına dayalı olarak araştırmaya katılmaları sağlanmıştır. Öğrencilerden görüşlerini tamamladıklarında son bir kez daha okumaları istenmiş ve yazdıklarının düşüncelerini yansıttığına dair görüş belirttikleri kâğıda (√) şeklinde işaretleyerek katılımcıların teyidi sağlanmıştır. Elde edilen veriler word dosyası biçiminde başkaları tarafından incelenebilecek biçimde araştırmacıda arşivlenerek saklanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler doğrudan alıntılarla desteklenerek nesnel olarak ifade edilmiştir.

2.6. Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen nitel veriler betimsel ve içerik analizi yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir. Öncelikle öğrencilerin görüşleri bir word dosyasında birleştirilmiş ve ilk olarak öğrencilerin duygu ifadeleri betimsel olarak analiz edilmiştir. Betimsel analize dayalı olarak oluşan duygu ifadelerinin frekans ve yüzde değerleri kodlanarak oluşturulmuştur. Nicel analize bağlı olarak oluşan kodlar birbirine benzeyen duygu alt temaları çerçevesinde bir araya getirilmiştir. Oluşan kodlar ve alt temalar arasındaki ilişkiler oklarla gösterilerek görsel olarak sunulmuştur. Son olarak bulgular okuyucunun anlayabileceği biçimde içerik analizi ile desteklenerek organize edilmiştir. Öğrencilerin görüşlerinden yapılan alıntılar, öğrencilerin görüşleri tırnak içinde verilmiş ve görüşmenin hangi öğrenciye ait olduğu belirtilmiştir. Aşağıda örnek açıklamada verildiği şekliyle kodlama sunulmuştur.

Örnek:“ Ö66: Sınıf çok etkin ve verimliydi. Aktif olduğu için anlamak daha kolay ve verimliydi. Kendimi daha iyi ve konuya hâkim hissediyorum. Çünkü öğrenci merkezli bir eğitim vardı.”

Ö66: 66 sıra numaralı öğrenciyi ifade etmektedir.

3. BULGULAR

Bu bölümde öğrencilerin görüşlerinin analiz edilmesiyle ortaya çıkan bulgular, araştırma problemleri sırasıyla sunulmuştur.

1.Alt problem: İşbirlikli öğrenme yönteminin uygulandığı öğrenme sürecinde öğrencilerde oluşan duygular nedir?

İşbirlikli öğrenme yönteminin uygulandığı öğrenme sürecinde öğrencilerde oluşan duygular analiz edildiğinde elde edilen bulgulara ilişkin yüzde ve frekans değerleri Tablo 1’de sunulmuştur.

Tablo 1.
İşbirlikli Öğrenme Yönteminin Uygulandığı Öğrenme Sürecinde Öğrencilerde Oluşan Duygular

	Duygular	(f)	%	Toplam %
Olumlu Duygular	Mutluluk	80	58,4	96,5
	Heyecan	11	8	
	Özgüven	11	8	
	Keyifli	7	5,1	
	Rahatlamak	6	4,4	
	Eğlenceli	6	4,4	
	Huzur	2	1,5	
	Merak	2	1,5	
	Sevinç	2	1,5	
	Mükemmellik	2	1,5	
	Neşeli	1	0,7	
	Müthiş	1	0,7	
	Saygı	1	0,7	
	Olumsuz Duygular	Panik	1	
Kızgınlık		1	0,7	
Karamsar		1	0,7	
Hüzün		1	0,7	
Boşluk		1	0,7	
Toplam		137	100	100

Tablo 1’de işbirlikli öğrenme yönteminin kullanıldığı öğrenme sürecinde öğrencilerde sınıf ortamında oluşan duygular sınıflandırıldığında öğrencilerin %96,5’inde olumlu duygular başlığı altında yer aldığı ve %3,5 ise olumsuz duygular başlığı altında yer aldığı görülmektedir. Öğrencilerin olumlu duygular başlığı altında verdikleri tepkiler incelendiğinde işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerde en çok mutluluk (%58,4), özgüven (%8) ve heyecan (%8) duygularının oluşmasına katkı sağladığı görülmektedir. Bunun yanı sıra olumsuz olarak ifade edilen duyguların frekansının oldukça az olduğuna dikkat çekmekle birlikte öğrencilerde panik, kızgınlık, karamsarlık, hüznün ve boşlukta hissetme gibi duyguların oluştuğu tespit edilmiştir.

2. Alt Problem: İşbirlikli öğrenme yönteminin kullanıldığı öğrenme ortamında oluşan duygulara neden olan durumları nasıl ifade etmektedirler?

Öğrencilerden elde edilen nitel veriler kodlar, alt tema ve tema başlıkları altında kodlanmıştır. Veriler oluşturulan tema başlıkları altında örnek alıntılarla sunulmuştur. Şekil 1’de öğrenme öğretme sürecinde işbirlikli öğrenme yönteminin kullanılmasının öğrencilerde oluşturduğu duyguların; zevk, şaşkınlık, üzüntü, ve sevgi olmak üzere dört alt tema başlığı altında toplandığı görülmektedir. Belirtilen alt temalar adlandırılırken Goleman (1998)’in “duygu kümeleri” dikkate alınarak oluşturulmuştur. Zevk alt teması incelendiğinde; keyif, neşe, eğlence, mutluluk, heyecan, sevinç, mükemmellik, huzur ve rahatlama şeklinde dokuz alt kod oluştuğu görülmektedir. Şaşkınlık alt

teması müthiş ve merak kodlarından oluşmakta iken üzüntü alt teması hüznün, karamsar ve boşluk alt kodlarından oluşmaktadır. Sevgi alt teması güven, özgüven ve kabul görme kodlarından oluşmaktadır. Araştırmada öğrencilerin görüşlerine dayalı olarak oluşan alt temalar incelendiğinde en çok frekans alan alt temanın zevk alt teması (%86) olduğu saptanmıştır. Zevk alt temasının ardından en fazla katılımın olduğu temanın sevgi alt teması (%9,4) olduğu saptanmıştır. Şekil 1 incelendiğinde alt temalar altında oluşturulan 17 kod içerisinde öğrencilerin görüşlerinin mutluluk (%58,4), heyecan (%8) ve öz güven (%8) kodlarında yoğunlaştığı saptanmıştır.

1.Alt Tema: Öğrencilerin zevk alt temasına ilişkin görüşleri

Zevk temasına öğrencilerin %86'sının vurgu yaptığı görülmektedir. Zevk teması keyif, huzur, neşe, eğlence, mutluluk, heyecan, mükemmellik, rahatlama ve sevinç kodlarından oluşmaktadır.

1.1. Keyif kodu

Keyif koduna öğrencilerin %5,1'i vurgu yapmıştır. Öğrenciler grupla çalışma ve akranlarıyla bilgi alışverişi sağlamanın onlarda keyif duygusu oluşturduğunu düşünmektedirler. Bu yönde öğrencilerin görüşleri şu şekildedir.

"Bilmediğim yeni kavramlar öğrendim. Adım adım öğretmenlik mesleğini öğrenmeye ve öğrencilerime nasıl ders anlatacağımı öğrendim. Ayrıca yeni yetişen öğretmenlerden de nasıl ders dinlenir ve onların anlatma şekillerini kendimde nasıl canlandıracağımı belirledim." (Ö55)

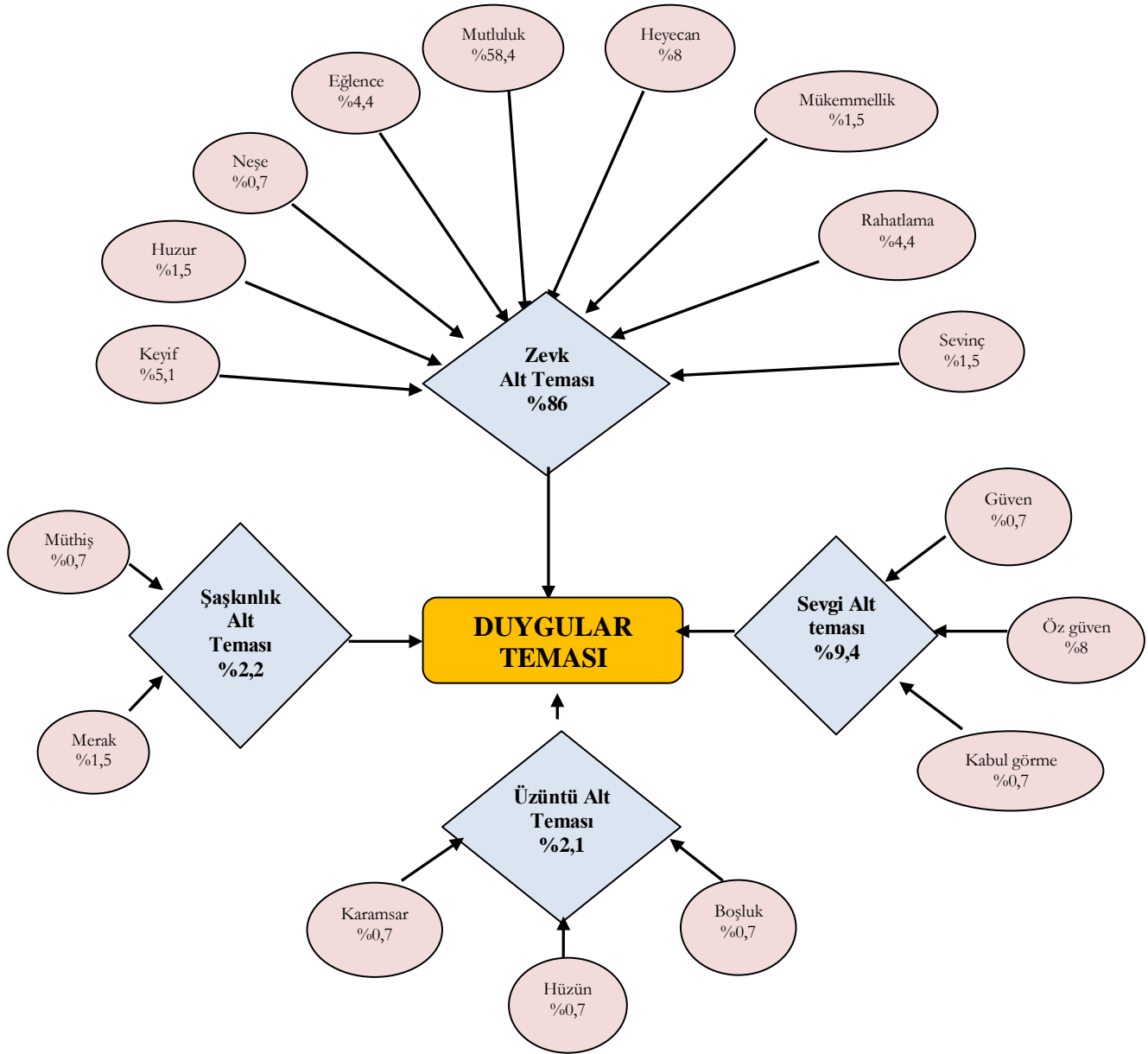
"Bilgi alışverişi yaptık. Bunları grup halinde arkadaşlar aracılığı ile olmasından dolayı çok güzel buldum ve keyif aldım". (Ö102)

"Güzel bir ders geçirdik. Faydalı olduğunu düşünüyorum. Çünkü çok keyifliydi. Akılda kalıcı oldu." (Ö103)

1.2.Huzur kodu

Araştırmaya katılan öğrencilerin %1,5'inin öğrenme sürecinde sorumluluklarını yerine getirdiklerini düşünmeleri onlarda huzur duygusunun oluşmasına katkı sağladığını belirtmektedirler. Bu yönde görüş belirten Ö56'nın görüşü *"Dersi anlamaya, adapte olmaya çalıştığımı ve dersi anlayabildiğimi düşünüyorum. Grup çalışmasının gayet faydalı ve eğlenceli olduğunu düşünüyorum. Ders öğreticiydi, sıkıcı değildi. Derste aktif olmak ve konu anlatacağım için çalışmam benim huzurlu olmama yetiyor."* şeklinde iken Ö41 *"Çünkü yaşlılarıma aktardığımız bilgi bana olumlu huzurlu olmamı sağlayacak durumu sağladı."* şeklinde düşünmektedir.

Şekil 1: İşbirlikli öğrenmenin kullanıldığı öğrenme sürecinde oluşan duygulara ilişkin tema, alt tema ve kodlar arasındaki ilişkiler

1.3. Neşe kodu

Neşe koduna öğrencilerin %0,7'si vurgu yapmıştır. Bu yönde öğrencinin görüşü "Derse ilk geldiğim anlar tedirgindim. Sıkıcı olacağımı düşünüyordum ama şuan iyi ki gelmişim diyorum. Çünkü birçok yeni kavram öğrendim. Ders gayet neşeliydi." (Ö107) şeklindedir.

1.4. Eğlence kodu

İşbirlikli öğrenme yöntemine dayalı etkinliklerin öğrencilerde eğlence olmak üzere olumlu duygu oluşturduğu görülmektedir. Bu yönde görüş belirten öğrencilerin (%4,4) düşünceleri şu yöndedir.

“Herkesin aktif olduğu birbirine anlattığı güzel bir dersti. Sıkılmadan dersi dinledim ve konuyu anladım. Eğlenceli.” (Ö81)

“Çünkü dersler çok hareketli ve aktif geçiyor. Daha da eğlenceli ve öğretici hale geliyor.” (Ö79)

“Çünkü gerçekten çok eğlenceli ve güzel geçiyor. Bu dersi seviyorum.” Ö71

“Dersten çok şey öğrendim, özellikle grup çalışması çok başarılı ve eğlenceliydi.” (Ö75)

1.5. Mutluluk kodu

Mutluluk koduna öğrencilerin %58,4’ü vurgu yapmıştır. Araştırma kapsamında en fazla katılımın olduğu alt tema mutluluk alt temasıdır. Bu yönde öğrencilerin görüşleri şu şekildedir.

“Mutluluğumun sebebi bu ders sayesinde herkes birbiriyile kaynaşiyor. Sürekli dayanışma aşıyor.” (Ö23)

“Öğrendiğimi hissettiğim için, grup çalışması yapıp ortak bir şeyler öğrendiğimiz için, sınıf biraz daha kaynaştığı için, verimli bir gün olduğu için kendimi mutlu hissediyorum.” Ö87

“Mutluyum çünkü bildiğim şeyleri başkasıyla paylaşmayı seviyorum. Kısaca öğretmeyi seviyorum. Ve bu derste birçok arkadaşşıma kısa da olsa öğretmenlik yaptım. Bildiklerimi paylaştım çok güzel bir etkinlikti.” (Ö97)

“Bu ders sayesinde toplum önüne çıkıp konuşma yapma korkumu yavaş yavaş yenmeye başladım.” (Ö100)

“Grup çalışmasıyla beraber hem kendi çalıştığım konuya hakim olup insanlara yardımcı olmanın hem de farklı görüşlerden yararlanarak kendime bir şeyler kattığımı düşünüyorum.” (Ö132)

“İşbirliğine dayalı yöntemin çok faydalı olduğunu öğrendim. Öğretmenlik mesleğini bir kez daha ne kadar çok sevdiğimi anladım.” (Ö120)

“Çünkü ilk başlarda pasif konumdaydık biraz sıkıcıydı ama sonradan yapılan etkinlikle aktif konuma geldik. Arkadaşlarımızla yardımlaşmak, onları bilgilendirmek beni mutlu etti.” (Ö116)

“Klasik ders işleme yöntemleri dışında farklı bir teknikle tanıştım. Kendimi geliştirmek beni mutlu ediyor.” (Ö17)

1.6. Heyecan kodu

Heyecan koduna öğrencilerin %8’i vurgu yapmıştır. Öğrencilerin işbirlikli öğrenme yönteminin uygulandığı öğrenme-öğretme sürecinde “heyecan” duygusu yaşadıklarını ifade ettikleri görülmektedir. Bu duyguya yönelik öğrencilerin görüşleri aşağıda örneklendirilmiştir.

“Öğretmenliğe ilk adım olan bu yılda bana öğretmen olacağımı hissettiren bir ders. Bu yüzden heyecanlıyım.” (Ö58)

“Bir gruba konu anlatmak heyecan vericiydi. İçim kıpır kıpırdı. Öğretmenliğe adım attığımı bir kez daha anladım”. (Ö136)

“Yeni bir şeyler öğrenmiş olmanın heyecanı içerisindeyim ve yeni bir şeyler öğrendiğim için mutluyum. Bunun sebebi ise arkadaşlarla grup oluşturarak birbirimizi bildiklerimizi paylaşmak.” (Ö117)

1.7.Mükemmellik kodu

Mükemmellik koduna öğrencilerin %1,4'ü vurgu yapmıştır. Bu yönde görüş belirten öğrencilerin görüşleri şu şekildedir.

“Zevk aldığım bir dersti ve sıkılmadım. Birçok şeyi çok az bir sürede öğrendiğimi düşünüyorum. Hiç olmadığım ve tahmin etmediğim kadar memnunum ve bilgili ayrılıyorum.” (Ö130)

“Eğitim Bilimine Giriş dersi benim için hiç olmadığı kadar verimli geçti. Tüm derslerimizi bu şekilde işleseydik eğer, her şey mükemmel olurdu.” (Ö80)

1.8. Sevinç kodu

Sevinç koduna öğrencilerin %1,5'i vurgu yapmıştır. Bu bağlamda görüş belirten Ö59'un görüşü *“Şu anki durumum çok canlı, istekli ve öğrenmeye açık. Çünkü derse arkadaşlarım ve ben hazırlıklı gelmiştik. Herkes anlamak ve anlatmak için buradaydı.” (Ö59)* şeklindedir.

1.9.Rahatlama kodu

Rahatlama koduna öğrencilerin %4,4'ü vurgu yapmıştır. Bu yönde öğrencilerin görüşleri şu şekildedir.

“Bence bu etkinlik çok faydalı oldu. Grup içinde kendimi daha iyi hissettim. Herkes kendi konusu hakkında bilgiliydi. Birbirimize soru sorduğumuzda cevap verebildik. Bu etkinlik öğrenmede çok etkili oldu.” (Ö133)

“Arkadaşlarımla paylaşmış olduğum bilgilerin çok zevkli olması ve bu ortamın insana verdiği bilgilerin huzurundan dolayı çok mutluyum. Keşke hep böyle bir eğitim olsa.” (Ö56)

“Etkileyici ve farklı bir ders oldu. Çünkü kendimi anlatmayı öğrendim. Farklı kişiler karşısında kendimi anlatmayı ve geleceğime bir adım daha yaklaştığımı hissettim. Bu dersten sonra kendimi şu an daha rahat hissediyorum.”(Ö62)

“Dersi çok iyi anladığımı düşünüyorum, verimli bir dersti. Anlamama sebep olan derse kendimi sıcak hissetmem ve uyguladığımız teknik. Çünkü bir öğrenci başka bir öğrenciye konuyu anlatırsa daha iyi anlar ve kendini daha rahat hisseder. Normal ders anlatmak yerine aktif ders daha kalıcı olur.”(Ö115)

“Benim hayatımda ki en güzel ders oldu. Hayatımda böyle ders görmedim.” (Ö108)

2. Alt Tema: Öğrencilerin şaşkınlık alt temasına ilişkin görüşleri

Öğrenciler işbirlikli öğrenme yönteminin öğrenme sürecinde kullanılmasıyla ilgili olarak şaşkınlık temasına 3 öğrenci vurgu yapmıştır. Öğrencilerin görüşleri müthiş (%0,7) ve merak (%1,5) alt boyutlarında toplanmaktadır. Öğrencilerin bu alt temalarda toplanan görüşleri şu yöndedir.

2.1.Müthiş kodu

Öğrencilerden bazıları (%1,5) işbirlikli öğrenmeye yönelik uygulamalarla ilk defa karşılaşmalarını duygusal açıdan olumlu algılayarak müthiş kavramı ile açıklamaktadırlar. Bu yönde görüş belirten öğrencilerin görüşleri aşağıda sunulmuştur.

“Çok güzel bir duyguydu. Başarılı bir çalışma ve çok yararlı bir etkinlikti. Daha hazırlıklı olursa daha verimli olunabilirdi. Devam eden haftalarda daha iyi etkinlikler olacağına inanıyorum. Bence çok verimliydi. Daha önce hiç böyle bir etkinlik yapmadık. Bence çok müthişti. Devamını bekliyorum.” (Ö69)

“Yaşanacakları tahmin edememek müthişti.” (Ö21)

2.2.Merak kodu

Merak koduna vurgu yapan öğrencilerin oranı %1,5'tir. Bu alt temaya yönelim gösteren öğrencilerden Ö71 *“Ders merak uyandırıcıydı. Felsefenin eğitimle bu kadar yakından ilişkili olduğunu öğrendim.”* ve Ö21 *“Yaşanacakları tahmin edememek bende müthiş merak uyandırdı.”* şeklinde düşüncelerini ifade etmektedirler.

3. Alt Tema: Öğrencilerin sevgi alt temasına ilişkin görüşleri

Sevgi temasına araştırmaya veri sağlayan öğrencilerin %9,4'ünün vurgu yaptıkları görülmektedir. Sevgi teması içerisinde kabul görme (%0,7), güven (%0,7) ve özgüven (%8) kodlarını içermektedir.

3.1.Kabul görme kodu

Öğrencilerin kabul görme koduna vurgu yapan bir öğrenci olmuştur. Öğrencinin görüşü *“Grup çalışmasında herkes ilk olarak kendi konusunu diğer arkadaşlara anlattı ve bu sayede kendi konum hakkında değil diğer konular hakkında da bilgi edindim. Ve bence ders daha verimli geçti ve diğer arkadaşlarımla da kaynaşmamı sağladı. Bu uygulamalar bende dersi daha çok dinlemeyi ve işbirliği yapma duygusu ve diğer arkadaşları saygıyla dinlemeyi ve bir şeyler öğrenme duygusu kazandırdı.”(Ö86)* şeklindedir.

3.2.Güven kodu

Güven koduna vurgu yapan 1 öğrencinin olduğu görülmüştür. Bu yönde görüş belirten öğrenci *“Ben derse hazırlıklı geldiğim için bana düşen konuyu rahatlıkla anlattım. Bunun için mutluyum ve kendimi güvende hissediyorum. Bir kez daha başarmanın zevkini tattım.” (Ö95)* şeklinde düşünmektedir.

3.3.Özgüven alt teması

Sevgi alt teması içerisinde öğrencilerin en fazla (%8) katılım gösterdikleri kodun özgüven alt teması olduğu görülmektedir. Bu bulguya dayanarak öğrenme ortamında aktif olan ve aynı zamanda arkadaşlarının öğrenmelerinden sorumlu olan öğrencilerin sorumluluklarını yerine getirmeleri öğrencilerin özgüvenlerinin gelişmesine katkı sağladığı düşünülmektedir. Bu duygunun gelişimine yönelik öğrenciler görüşlerini şu biçimde ifade etmektedirler.

“Grup çalışmasının bizi daha aktifleştirdiğini gördüm. Kişinin kendine güveni geliyor. Her zamankinden değişti.” (Ö82)

“Bu etkinliklerin bana biraz daha ortak çalışma ve birlik beraberlik içinde fikir üretebilme olanağı kattığına inanıyorum. Bu düşüncelerimin sebebi, bu aktivite sayesinde özgüvenimin biraz daha arttığını ve iletişim yeteneğime katkı sağladığımı düşünüyorum.” (Ö88)

“Çünkü birbirimizi dinlemeyi öğrendik hem de kendimize güvenimiz arttı. Biraz heyecanlandık ama kendimizi ifade edebildik.”(Ö91)

“Ben konuyu anlatırken yan masadaki arkadaşlarımın bana bakıp tebrik ettikleri ifade beni çok mutlu etti ve özgüvenimi arttı” (Ö38)

“Kendi bildiklerimi diğer arkadaşlarımla da paylaştığım ve güzel bir şekilde ifade ettiğim için özgüvenliyim.”(Ö65)

4. Alt Tema: Öğrencilerin üzüntü alt temasına ilişkin görüşleri

Diğer taraftan öğrencilerin görüşleri incelendiğinde olumlu görüşlerinin yanında olumsuz bazı duygular yaşadıklarını ifade ettikleri saptanmıştır. Bu temaya katılım sağlayan öğrencilerin katılım yüzdesi (%2,1) olup oldukça düşük düzeydedir. Üzüntü temasına vurgu yapan öğrencilerin görüşleri karamsarlık, hüznün ve boşluk kodlarında toplanmıştır. Öğrencilerin bu duygulara neden olan ifadeleri incelendiğinde görüşlerinin öğrencilerin bireysel özellikleri, işbirlikli öğrenme yöntemine dayalı çalışmaların yoğunluğu ve bireysel yorgunluklarından kaynaklandığına dikkat çekilmektedir.

4.1. Karamsarlık kodu

Karamsarlık koduna 1 öğrenci vurgu yapmıştır. Öğrencinin görüşü Öğrenciler görüşleri *“Çünkü çok hızlı konuşuyorum ve arkadaşlarım tam olarak akalda kalıcı bilgi verdiğimi düşünmüyorum.” (Ö33)* şeklindedir.

4.2.Hüzün kodu

Hüzün koduna 1 öğrenci görüş belirtmiştir. Öğrenci görüşünü *“Dersi anlamayı çalışmak, yorgunluktan gelen bir durum. Ben pek fazla konuşmayı sevmediğim için benim için zorlayıcı oldu.” (Ö107)* şeklinde belirttiği görülmektedir.

4.3.Boşluk kodu

Boşluk koduna da üzüntü temasındaki diğer alt temalarında olduğu gibi vurgu yapan öğrenci sayısı 1 olup öğrenci görüşünü *“Anlatılanlardan fazla bir şey anlamamam.” (Ö24)* şeklinde ifade etmektedir.

4. TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu araştırmada eğitim fakültesinde lisans öğrenimi gören öğrencilerin öğrenme öğretme sürecinde işbirlikli öğrenme yönteminin kullanılmasının öğrencilerde oluşturduğu duygular betimlenmiştir. Öğrencilerin görüşleri zevk, üzüntü, şaşkınlık ve sevgi temaları olmak üzere 4 alt tema ve bu alt temalar altında yer alan 17 kod başlığı altında toplanmıştır. Öğrencilerin hemen hemen tamamına yakını (%96,5) işbirlikli öğrenme yönteminin kullanıldığı ders sürecinde kendilerinde olumlu duygular oluştuğunu yönünde görüş belirttikleri saptanmıştır. Olumlu duygu içeren öğrenci görüşleri incelendiğinde öğrencilerin çoğunluğunun (%58,4) işbirlikli öğrenme yönteminin uygulandığı öğrenme sürecinde hissettikleri duygunun “mutluluk” olduğu saptanmıştır. Koçak (2008)’ın lisans düzeyinde yürüttüğü araştırmasında işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin

yalnızlık ve sosyal kaygı düzeylerinin azalmasına katkı sağladığını belirtmektedir. Ayrıca araştırmacı; işbirlikli öğrenme yönteminin katılımcıların mutluluk düzeylerinin artmasında etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Öğrencilerde oluşan mutluluk duygusunu “heyecan” (%8) ve özgüven (%8) duygusunun izlediği görülmektedir. Yapılandırmacı öğrenme ortamının duyuşsal ve bilişsel öğrenme ürünleri üzerindeki etkilerini belirlemeyi amaçlayan bir araştırmada öğrenenlerin kazandığı en önemli duyuşsal ürünler öğrenmekten zevk alma, sorumluluklarını yerine getirme, etkinliklere katılma, etkili bir iletişim kurma, görüşlerini arkadaşlarıyla paylaşma, arkadaşlarının öğrenmesine yardımcı olma, arkadaşlarına saygı duyma ve onları kabullenme, kendisine güven duyma ve sınıfa uyum sağlama olarak sıralanması belirtilen sonuçları desteklemektedir (Koç Erdamar ve Demirel, 2002). İşbirlikli öğrenme stratejileri öğrencilerin akademik başarısının artmasına, sosyal tutum geliştirme ve davranışlar kazanmalarına olumlu etkileri bulunmaktadır. Bu açıdan okulun akademik başarı ve okul iklimini etkilemesi muhtemel görünmektedir (Courtney, K. M.ve Reece, L.P.; URL-1).

Glasser (1986)'e göre işbirlikli öğrenme gruplarında akranların birbirine olan desteği daha zayıf olan öğrencilerin motivasyonunun artmasına katkı sağlar (akt:Lyman ve Foyle, 1988). Öğrenme sürecinde oluşan duyuşsal ortamın öğrencinin öğrenmesi üzerine olumlu katkı sağlayacağı ifade edilebilir. Bu katkının oluşmasına yönelik Goleman (2002) birisi düşünen diğeri hisseden iki ayrı zihne sahip olduğumuzu, bu iki zihnin birbirlerini etkileyerek bireyin zihinsel yaşantısını oluşturduğunu belirtmektedir. Biri akılcı diğeri duyuşsal iki zihnin günlük yaşamda uyum içerisinde bulunmasının bireyin hayatta yol almasını sağlayacağı düşünülmektedir.

Günümüzde öğrencilere sadece bilginin yüklenmesi, ezbere dayalı bir öğrenme biçimi geliştirmek ve duyuşsal boyutla ilgili niteliklerin ihmal edilmesi eleştiri görmektedir (Türnüklü, 2004). Bireylerin hem bilişsel hem de duyuşsal açıdan tatmin edilmesi ve donanımlı hale getirilmesi gerekmektedir (Gömlüksiz ve Kan, 2012; Sevgi ve Özden, 2006). Birey öğrenme sürecine sadece bilişsel boyutuyla değil duyuşsal boyutuyla da katılmaktadır. Öğrenenin öğretim ortamındaki güdülenmişliği, istekliliği, sevgisi, kaygı düzeyi öğrenme başarısını etkileyen duyuşsal nitelikler olarak vurgulanmaktadır (Topses, 2003).

Öğrenme ortamına isteyerek belirli bir heyecan ve ilgi ile giren öğrenci diğeri koşullar aynı kalmak şartıyla, ilgisiz ve heyecansız giren öğrenciden daha kolay, daha çabuk öğrenecektir (Özçelik, 1989). Bireyin duyuşsal durumu kişinin düşüncelerini etkileme potansiyeline sahiptir. Örneğin öğrenciler

kendilerini güvende hissettiklerinde, mutlu ve heyecanlı olduklarında öğrenmeleri ve performansları artmaktadır (Boekaerts, 1993). Bu düşünceler doğrultusunda araştırmadan elde edilen bulgulara dayanarak öğrenme sürecinde işbirlikli öğrenme yönteminin kullanılmasının öğrencilerde duyuşsal alana yönelik olumlu tutumlar geliştirerek başarılarına katkı sağlayacağı söylenebilir. Bu görüşe paralel olarak duygular ve belleğin birlikte işlenmesi beyin temelli öğrenme sürecinde öğrenenin duyuşsal açıdan olumlu izler bırakan öğrenme durumlarının uzun süreli belleğe kaydedilerek kalıcılık ve öğrenmeyi desteklediği düşünülmektedir (Keleş ve Çepni, 2006).

Öğrenme ortamında öğrenenin olumlu ya da olumsuz duygulara sahip olması beyinde buna bağlı olarak farklı değişikliklerin meydana gelmesine ve vücutta farklı kimyasalların salgılanmasına neden olmaktadır. Örneğin, memnuniyet verici öğrenme koşullarının sağlandığı bir öğrenme ortamı beyinde endorfin salgılanmasına neden olarak, vücutta doğal bir rahatlık oluşmasına ve öğrenmenin eğlenceli bir deneyime dönüşmesine yol açmaktadır. Nöronlar arasında daha fazla bağ kurulmasına neden olmaktadır (Wortrock, 2002; Özden, 2003; Wolfe, 2004; akt:Keleş ve Çepni, 2006). Yürütülen araştırmada öğrencilerde işbirlikli öğrenme yönteminin kullanıldığı öğrenme ortamında öğrenciler mutluluk (%58,4), keyif (%5,1), rahatlamak (%4,4) ve eğlence (%4,4) gibi duyguların etkilerine bağlı olarak nöron bağlarının kurulmasını desteklediği söylenebilir.

Ülkemizde işbirlikli öğrenme yönteminin kullanıldığı araştırmaları derleyen Doymuş, Şimşek ve Şimşek (2005) işbirlikli öğrenme yönteminin etkililiği (Açıkgöz, 1992; Gömlüksiz, 1993; Gömlüksiz ve Tümekaya; 1997; Delen, 1998; Doymuş, Bayrakçeken ve Şimşek, 2003) öğrencilerin demokratik tutumları, başarıları ve erişme düzeylerine etkisi gibi konuların incelendiğini belirtmektedir. Araştırmalardan elde edilen sonuçlara göre işbirlikli öğrenmenin belirtilen demokratik tutumların oluşmasında, başarı ve erişme düzeyinin artmasına katkı sağladığı istatistikî verilerle desteklenmektedir. Bu araştırmaların yanı sıra literatürde yapılan birçok araştırmada işbirlikli öğrenme yönteminin uygulandığı farklı ders düzeyinde öğrenenlerin yöntemin uygulandığı derslere olumlu tutum geliştirmede etkili olduğu sonuçları elde edilmiştir (Gök ve dğ., 2009; Altıparmak, 2001; Ghaith, ve Bouzineddine, 2003, Kara, Biçen ve Uzunboylu, 2009). Bu araştırmada öğrencilerin mutluluk, heyecan, özgüven, sevinç, keyif, eğlence, mükemmellik, huzur, rahatlamak ve merak duygularının literatürde işbirlikli öğrenme yönteminin olumlu tutum oluşturmada etkili olduğu şeklinde belirtilen durumun alt yapısını açığa vurmaktadır.

Öğrenmenin gerçekleşmesinde fiziksel çevre kadar psikolojik çevre de etkilidir. Fiziksel çevre ile psikolojik çevre birbirini desteklemektedir. Dahası birbirini destekleyen bu iki çevre şartları

içerisinde fiziksel koşullar yeterli olsa bile psikolojik çevrenin öğrenmeye hazır duruma gelmediği durumda öğrenme olasılığı düşmektedir (Ünver, 2007). İşbirliğine dayalı öğrenme yöntemine öğrenme sürecinde yer verilmesinin öğrenenin psikolojik çevresinin öğrenme odaklı gelişimini destekleyeceğini söylemek mümkündür .

Yürütülen araştırmada elde edilen bulgulara dayalı olarak şu öneriler sunulmuştur.

- 1-Öğretmen yetiştirme programlarında öğrenme sürecinde işbirlikli öğrenme yöntemine dayalı öğrenme deneyimlerine yer verilmelidir.
- 2-Öğretmen eğitiminde öğrenme yöntem ve yaklaşımlarının teorik bilgilendirilmesinin uygulama boyutu ile desteklenerek bu yöntemlerin etkililiği hissettirilmelidir.
- 3-Öğrenmenin öğrenen açısından eğlenerek gerçekleşebileceği örnek uygulamalara yer verilmelidir.
- 4-Öğrenmenin sadece bilişsel alanına değil aynı zamanda duyuşsal alanına da yatırım yapılmalıdır.
- 5-Araştırmada işbirlikli öğrenme yönteminin ayrıl birleş tekniği kullanılmıştır. Bu tekniğin yanı sıra işbirlikli öğrenme yöntemi içerisinde yer alan diğer tekniklerin kullanıldığı farklı araştırmalar tasarlanabilir.
- 6-Öğretmen yetiştirme sürecinde dersi yürüten öğretim elemanları öğrencilerin duygularının öğrenme sürecinde motivasyonlarını etkilediğini ön plana çıkaracak uygulamalara yer vererek rol model olacakları uygulamalara yer verebilirler.

5. KAYNAKLAR

- Açıkgöz, K.Ü. (2011). *Aktif Öğrenme*. İzmir: Kanyılmaz Matbaası.
- Açıkgöz, K. Ü. (2003). *Etkili öğrenme ve öğretme*. İzmir: Kanyılmaz Matbaası.
- Açıkgöz, K. Ü. (1992). *İşbirlikli Öğrenme: Kuram, Araştırma, Uygulama*. Malatya: Uğurel Matbaası.
- Altıparmak, M. (2001). *Biyoloji öğretiminde işbirlikli öğrenme yönteminin laboratuara yönelik tutum ve başarı üzerine Etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Arslan, O., Dogan-Bora, N. & Keskin-Samancı, N. (2006). İşbirliğine dayalı öğrenme tekniklerinin onuncu sınıf öğrencilerinin sinir sistemi konusunu öğrenmelerine etkisi. *Eğitim Araştırmaları*, 23 (1); 1-9.
- Ateş, M. (2004). *İşbirlikli öğretim yönteminin ilköğretim 2. kademesinde madde ve özellikleri ünitesinde öğrenci başarısına etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ortaöğretim Fen ve Matematik Alanlar Eğitimi Anabilim Dalı, Fizik Öğretmenliği Programı, İzmir.
- Avşar, Z. & Alkış, S. (2007). İşbirlikli öğrenme yöntemi I tekniğinin sosyal bilgiler derslerinde öğrenci başarısına etkisi. *İlköğretim-Online*, 22.09.2013 tarihinde <http://ilkogretim-online.org.tr/vol6say2/v6s2m14.pdf> adresinden indirilmiştir.
- Ayna, C., Aktas, M. & Koray, Ö.(2008). *Fen bilgisi dersinde kullanılan işbirlikli öğrenme jigsaw II tekniğinin ilköğretim 7. sınıf öğrencilerinin akademik başarı ve derse yönelik tutum düzeyleri üzerindeki etkisi*.

- Abant İzzet Baysal Üniversitesi , VII. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresinde sunulmuş bildiri.
- Azar, N. (2008). *Fen ve teknoloji dersinde öğrenme stillerinin işbirlikçi grup atamalarında kullanılmasının öğrencinin akademik başarı, tutum, bilimsel süreç becerileri ve kalıcılık düzeylerine etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Karaelmas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı, Zonguldak.
- Balfakih, Nagib M.A. (2003). The effectiveness of student team- achievement division (STAD) for teaching high school chemistry in united arab emirates. *International Journal of Science Education*, 25 (5), 605- 624.
- Battistich, V., Solomon, D. & Delucchi, K. (1993). Interaction processes and students outcomes in cooperative learning groups. *Elementary School Journal*, 94, 19-32.
- Bilgin, İ. & Geban, Ö. (2004). İşbirlikli öğrenme yöntemi ve cinsiyetin sınıf öğretmenliği öğretmen adaylarının fen bilgisi dersine karşı tutumlarına, fen bilgisi öğretimi 1 dersindeki başarılarına etkisinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 9-18.
- Bilgin, İ. & Karaduman, A. (2005). İşbirlikli öğrenmenin 8. sınıf öğrencilerinin fen dersine karşı tutumlarına etkisinin incelenmesi. *İlköğretim-Online*, 4 (2), 32-45.
- Boddy, N., Watsono, K. & Aubusson, P. J. (2003). A trial of the five es: a referent model for constructivist teaching and learning. *Research in Science Education*, 33 (1), 27-42.
- Boekaerts, M. (1993). Being concerned with well-being and with learning. *Educational Psychologist*, 28 (2), 149-167.
- Bozdoğan, A.E., Taşdemir, A. & Demirbaş, M. (2006). Fen bilgisi öğretiminde işbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin bilimsel süreç becerilerini geliştirmeye etkisi. *İnönü Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7 (11), 23-36.
- Cinelli, B., Symons, C.W., Bechtel, L. & Rose-Colley, M. (1994). Applying cooperative learning in health education practice. *The Journal of School Health*. 64 (3), 99-102.
- Çakır, N. K., Ballıel, B. & Sarıkaya, M. (2013). İşbirlikli öğrenme yönteminin öğrencilerin başarılarına, bilgilerinin kalıcılığına ve fene karşı tutumlarına etkisinin araştırılması. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 2 (2), 1-15.
- Çolak, E. (2006). İşbirliğine dayalı öğretim tasarımının öğrencilerin öğrenme yaklaşımlarına, akademik başarılarına ve öğrenmenin kalıcılığına etkisi. Yayınlanmamış doktora tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Çopur, T. & Moğol, S. (2012). Fizik eğitimde işbirliğine dayalı yaklaşımın kullanılmasına yönelik öğrenci görüşleri. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32 (2), 251-266.
- Çubukcu, Z. (2011). İşbirlikli öğrenme. B. Oral.(Ed.). *Öğrenme öğretme kuram ve yaklaşımları*.(ss.509-522) Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Delen, H. (1998) *Temel eğitim beşinci sınıf sosyal bilgiler dersinde kubaşık öğrenme yönteminin akademik başarıya etkisi*, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Adana.
- Demiral, S. (2007). *İlköğretim fen bilgisi dersi maddenin iç Yapısına yolculuk ünitesinde, işbirlikli öğrenme yönteminin öğrenci başarısına bilgilerin kalıcılığına ve derse karşı tutumlarına etkisi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Bölümü, Fen Bilgisi Öğretmenliği Ana Bilim Dalı, Ankara.
- Dinç Artut, P. & Tarım, K. (2002). *Kubaşık öğrenme yönteminin ilköğretim bölümü sınıf öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin matematik öğretimi dersine ilişkin akademik başarılarına etkisi*. ODTÜ. V. Ulusal Fen Bilimleri ve Matematik Eğitimi Kongresinde sunulmuş bildiri, 1189-1195.
- Doymuş, B. , Bayrakçeken, S. & Şimşek, Ü. (2003). İşbirlikçi ödev hazırlamanın başarıya etkisi, *Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7 (1), 70-78.
- Doymuş, K., Şimşek, Ü. & Şimşek, U. (2005). İşbirlikli öğrenme üzerine derleme: İşbirlikli öğrenme yöntemi ve yöntemle ilgili çalışmalar. *Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi*. 7 (1), 59-83.
- Doymuş, K., Şimşek, Ü. & Bayrakçeken, S., (2004). İşbirlikli öğrenme yönteminin fen bilgisi dersinde akademik başarı ve tutuma etkisi, *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, 1 (2), 103-115.

- Ellison L. (2000). *The personal intelligences: promoting social emotional learning*, Corwin Press Inc.,
- Gall, M. D., Borg W. R. & Gall, J. P. (1996). *Educational research: an introduction*. (6th ed.). New York: Longman
- Ghaith, G.M. & Bouzeineddine, A. R. (2003). Relationship between reading attitudes, achievement and learners' perceptions of their jigsaw-II cooperative learning experience. *Reading Psychology*, 24, 105-121.
- Goleman, D. (1998). *Duygusal zeka*. (B.S. Yüksel, Çev.) İstanbul: Varlık yayınları.
- Goleman, D. (2002). *Duygusal Zekâ: Neden IQ'dan Daha Önemlidir?* (21. Basım), (B.S. Yüksel, Çev) İstanbul: Varlık yayınları.
- Gök, Ö., Doğan, A., Doymuş, K. & Karaçöp, A. (2009). The effects of cooperative learning on elementary school students' academic achievement and attitudes toward science. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29 (1), 193-209.
- Gömlüksiz, M. N. & Kan, A. Ü. (2012). Eğitimde duyuşsal boyut ve duyuşsal öğrenme. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, (7) 1, 1159-1177.
- Gömlüksiz, M. (1993). *Kubaşık öğrenme yöntemi ile geleneksel yöntemin demokratik tutumlar ve erişije etkisi*. Yayınlanmamış doktora tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Gömlüksiz, M. & Tümkaya, S. (1997). Kubaşık öğrenme yönteminin sınıf öğretmenliği bölümü birinci sınıf öğrencilerinin akademik başarıları ile öğrenme ve ders çalışma stratejileri üzerindeki etkisi. *Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14 (2), 230-236.
- Gümüş, O. & Buluç, B. (2007). İşbirliğine dayalı öğrenme yaklaşımının Türkçe dersinde akademik başarıya etkisi ve öğrencilerin derse İlgisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 49, 7-30.
- Güngör, N. S. & Özkan, M. (2011). Fen ve teknoloji öğretiminde işbirlikli öğrenme yönteminin öğrenci tutumuna etkileri üzerine bir çalışma. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24 (1), 47-59.
- Gürşimşek, I. (1998). Öğretmen eğitiminde yeni yaklaşımlar. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4, 25-28.
- Hevedanlı, M. & Akbayın, H. (2006). Biyoloji öğretiminde işbirlikli öğrenme yönteminin başarı, hatırd tutma ve derse yönelik tutum üzerindeki etkileri. *Dicle Üniversitesi, Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6, 21-31.
- Hofstein, A. & Lunetta, V. N. (2004). The laboratory in science education: foundations for the twenty-first century. *Science Education*, 88, 28-54.
- Holm, A.; Schultz, D.; Winget, P. & Wurzbach, L. (1987). *Cooperative activities for the home: parents working with teachers to support cooperative learning*. 10.08.2013 tarihinde ERIC, ED300967 adresinden indirilmiştir.
- Hsiung, C-H. (2012). The effectiveness of cooperative learning. *Journal of Engineering Education*, 101 (1), pp. 119-137. 09.09.2013 tarihinde <http://web.ebscohost.com/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=13&sid=67cbc249-8e73-438b-8f38-33d581a72fca%40sessionmgr198&hid=117> adresinden indirilmiştir.
- Gürbüz, H., Çakmak, M. & Derman, M. (2004). Çevre Eğitiminde jigsaw tekniği kullanımının öğrencilerin akademik başarısına etkisi ve öğrencilerin bu tekniğe ilişkin görüşleri. *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, 4 (7), 1-13.
- Kara, N.S., Biçen, A. & Uzunboylu, H. (2009). Felsefe grubu öğretmenlerinin işbirlikli öğrenmeye yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi. *KKTC Milli Eğitim Dergisi*, 3, 41-56.
- Keleş, E. & Çepni, S. (2006). Beyin ve öğrenme. *Türk Fen Eğitimi Dergisi*, 3, (2). 66-82.
- Kirk, J. & Miller, M. L. (1986). *Reliability and validity in qualitative research*. Beverly Hills: Sage Publications.
- Koçak, A. (2008). The effects of cooperative learning on psychological and social traits among undergraduate students, *Social Behavior and Personality*, 36 (6), 771-782.

- Koç Erdamar, G. & Demirel, M. (2008). Yapılandırmacı öğrenme yaklaşımının duyuşsal ve bilişsel öğrenme ürünlerine etkisi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 6 (4), 629-661.
- Köseoğlu, P. (2010). The influence of jigsaw technique-based teaching on academic achievement, self-efficacy and attitudes in biology. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 39, 244-254.
- Lazarowitz, R. & Huppert, J. (1993). Science process skills of 10th grade biology students in a computerassisted learning setting. *Journal of Research on Computing in Education*, 25, 366-382.
- Le Compte, M. D. & Goetz, J. P. (1982). Problems of reliability and validity in ethnographic research. *Review of educational research*, 52 (1), 31-60.
- Lyman, L & Foyle, H.C. (1988). Cooperative Learning strategies and children. 19.09.2013 tarihinde <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED306003.pdf> adresinden indirilmiştir.
- Meyers, C. & Jones, B. T. (1993). *Promoting Active Learning*. San Francisco; Jossey- Bass Publishers.
- Özçelik, D. A. (1989). *Eğitim programları ve öğretim*. Ankara: ÖSYM Eğitim Yayınları, Sayı:8.
- Özden, Y. (2002). *Eğitimde Yeni Değerler: Eğitimde Dönüşüm*, (5. Baskı), Ankara: PegemA Yayıncılık.
- Özer, M.A. (2005). Etkin öğrenmede yeni arayışlar: iş birliğine dayalı öğrenme ve buluş yoluyla öğrenme. *Ahmet Yesevi üniversitesi, Bilgi*, 35, 105-131.
- Özkal N. Ş. (2000). *İşbirlikli öğrenmenin sosyal bilgilere ilişkin benlik kavramı, tutumlar ve akademik başarı üzerindeki etkileri*. Yayımlanmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir
- Picard, R. W., Papert, S., Bender, W., Blumberg, B., Breazeal, C., Cavalao, D., Machover, T., Reisnick, M., Roy, D. & Strohecker, C. (2004). Affective learning-A manifesto, *BT Technology Journal*, 22(4), 253-269.
- Sevgi Özden, E. (2006). *İşbirlikli öğrenme yönteminin ilköğretim üçüncü sınıf öğrencilerinin sosyal ve duyuşsal uyumlarına etkisi*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Türnüklü, A. (2004). Okullarda sosyal ve duyuşsal öğrenme. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 37, 136-152.
- Topses, G. (2003). *Gelişim psikolojisi*. Ankara: Nobel Yayınevi.
- URL-1. Courtney, K. M. & Reece, L. P. Creating a positive climate. Cooperative learning. 01.09.2013 tarihinde www.indiana.edu/safeschl adresinden indirilmiştir.
- Ünver, G. (2007). Bilişsel yaklaşım; Gestald psikolojisi. A. Ulusoy, (Ed.). *Eğitim psikolojisi*, s. 353-366. Ankara: Anı yayıncılık.
- Yavru, Ö, & Gürdal, A. (1998). İlköğretim okullarının 4. ve 5. sınıflarında laboratuvar deneylerinin öğrencilerin mekanik konusundaki başarısına ve kavramları kazanmasına etkisi. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi, Eğitim Bilimleri Dergisi*, 10, 327-338.
- Yıldırım, K. (2010). Raising the quality in qualitative research. *Elementary Education Online*, 9 (1), 79-92.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (7.Baskı). Ankara: Seçkin Yayınları.

Extended English Abstract

1.Introduction

The change brought about parallel to the rapid advances in knowledge production as a result of the developments in science and technology requires individuals to be trained in a manner to develop and renew themselves, solve problems, think critically, question, create and do research so that they can keep up with the times. Educational programs in our country were redeveloped in 2004 in order to meet the demand of created by these specified needs. The student model that obtains knowledge from the teacher has been replaced with the student model that attains knowledge by selecting the necessary information from among the complex information network and solves problems by using the obtained knowledge.

This approach defined as the modern educational approach is student centered and proposes an educational proposition that acts as a guide to how teachers teach students to learn. The recent increased popularity of constructivism is related to its support towards student centered learning, its positive effects on student motivation, its contributions to thinking skills and the stimulation it provides for effective learning environments.

One of the methods proposed by the constructivist approach is the cooperative learning method. Cooperative learning method is the learning process in which students work in small groups and contribute to each other's learning (Açıkgöz, 2011). The most important characteristic that differentiates cooperative learning from other small group oriented work is related to its structure that allows cooperation among group members. The single and most important effect of cooperative learning is not connected to academic achievement as expected from traditional education. Many acquisitions that are disregarded in traditional learning such as willingness to learn, reading habits, working with others, self respect, leadership, sharing and cooperation can be acquired through cooperative learning (Açıkgöz, 2003).

Literature includes a multitude of research that focuses on the effect of cooperative learning on achievement and attitude. Investigation of these studies shows that this method contributes to students' cognitive and affective development. It is not sufficient for individuals to equip themselves only in cognitive terms (Özden, 2002). It is believed that acquisition of only cognitive skills causes an overload of knowledge that neglects other important areas. Therefore, it is imperative to satisfy and equip individuals in both cognitive and affective domains. One of the most crucial factors that influence the affective development of individuals is related to their emotions. In this context, the current study aims to identify the affects generated during the learning and teaching process of cooperative learning method.

1.1.Purpose of the study

Answers to the questions below were sought during the study:

1. What affects are generated in students by using cooperative learning method during the learning and teaching process?
2. How do the students express the situation or situations that generate the affects in themselves?

1.2.Significance of the Study

When learning-teaching process is considered as an element of an open system, it appears as a domain in which learning takes place. Methods used by the teacher in this process directly affect the behavior changes expected from the students. The effect of using the correct methods for students to achieve the expected results from education is indisputable. Literature shows positive attitudes

towards classes in which cooperative learning methods are used. Data obtained from the current study is expected to provide authentic data that will facilitate the interpretation of the positive attitude changes in students. In addition, it is believed that the implementation will contribute to the inclusion of students' affective characteristics in the process during teacher training programs and will help teacher candidates during their training to focus on the affective domain.

2.Method

2.1.Research Model

The descriptive study was developed with the help of case study method which is a qualitative research method (Yıldırım & Şimşek; 2008).

2.2.Working Group

Current study was conducted with 137 students that attend Science, Computers and Teaching Technologies, Social Sciences and Turkish Departments of Amasya University Faculty of Education in 2012-2013 educational year during Introduction to Educational Sciences classes.

2.3.Data Collection Method and Tool

Research data was collected at the end of a 2-week implementation period in which jigsaw technique of cooperative learning method was used by the researcher. At the end of the 2-week period, students were asked to express with a few sentences about the affects they experienced and the causes of these affects. Researcher then analyzed the findings obtained from the students' qualitative views.

2.4.Data Analysis

Qualitative data obtained from the study was analyzed with the help of descriptive and content analysis. The first step consisted combining student views in a word file and identifying the frequencies and percentages of the affects generated during the implementation. Later, the codes identified during the quantitative analysis were combined in sub affect themes, Following this phase, the findings were presented by supporting them with content analysis in a manner to help the reader comprehend it more easily.

3.Findings and Discussion:

Classification of affects generated in students in the classroom environment in which cooperative learning method was used shows that 96.5% of student responses were under positive affects heading whereas 3.5% were under negative affects heading. Investigation of responses provided by students under positive affects heading shows that cooperative learning method contributed to the development of joy (58.4%), self confidence (8%) and excitement (8%) the most.

It was observed that affects generated in students by using cooperative learning method during the learning-teaching process can be grouped under four sub themes: pleasure, astonishment, sadness and love. Please sub theme was composed of nine sub codes as fun, exhilaration, conviviality, joy, excitement, delight, perfection, peace and relaxation. Astonishment sub theme was composed of awesome and curiosity whereas sadness sub theme consisted melancholy, pessimistic and emptiness sub codes. Love sub theme included trust, self confidence and acceptance codes. Investigation of the sub themes based on student views demonstrates the highest frequency sub theme as pleasure (86%) followed by love sub theme (9.4%). Figure I presents that happiness (58.4%), excitement (8%) and self confidence (8%) codes received the highest concentration from among the 17 codes generated under the sub themes.

Results obtained from the study are supported by some of the research results in the literature. For instance, Koçak's (2008) study carried out in undergraduate level identified that cooperative learning method contributed to decreases in students' loneliness and social anxiety levels. The researcher also found that cooperative learning method was effective in increasing students' happiness levels. The fact that the learner has positive or negative affects during the learning process is believed to be related to various changes that take place in the brain and to different chemicals that are secreted in the body (cited in (Keleş & Çepni, 2006). Ünver (2007) also stated that psychological environment is effective as much as the physical environment during learning and that when the psychological environment is not ready for learning the possibility of learning will decrease even though the physical conditions are met. Based on these assessments, it can be argued that cooperative learning method supports learning by positively contributing to the psychological environment of the learner with the help of generating positive affects during the learning process.

4.Suggestions

Suggestions provided below were developed based on the findings obtained from the study:

1. Learning experiences based on cooperative learning method should be included in the learning process in teacher training programs,
2. Effectiveness of these methods should be evoked in teacher training by supporting the theoretical knowledge about learning methods and approaches with practices,
3. Sample practices in which learning takes place by having fun by the learner should be included,
4. Investments should be made in not only the cognitive domain but also the affective domain of learning,
5. Jigsaw technique of cooperative learning method was used in the current study. Different studies that include other techniques in the cooperative learning method can be designed as well,
6. Instructors in teacher training process who teach teacher candidates can include practices in which they can be role models to feature the fact that student affects influence their motivation during the learning process.